

עלון שבועי

מתורגם של אחד מגדולי חכמי ערוקו בדור האחרון
האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל
 בנו של רבי אהרן, ונכד רבי יעקב זצוק"ל
 פקולום-בשאר אלג'יריה ובסוף ימיו בערסוי-צרפת

Les oeuvres de **RABBI CHALOM ABEHSERA** זצוק"ל
 de Colomb-Béchar

תורה יפה ותמה וגם נעימה

**פרשת
 בראשית**
 ה'תשפ"א

עלון מס': 1

חידושי רבי שלום

- פרשת השבוע
- הפטרת השבוע
- נביאים ראשונים
- נביאים אחרונים
- כתובים ועגלות
- תהלים
- חידושים בהלכה
- חידושים בש"ס

לקבלת העלון בוואצאפ:
 שלחו את המילים "להצטרף לעלון"
 למספר 2-5372265-972

לקבלת העלון במייל:
 נא לשלוח את המילים
 "לקבל את העלון" במייל:
 sifria26@gmail.com

**להקדשות, לעילוי
 נשמת ותרומות**
02-5372265

לקבלת הקובץ להדפסה נא
 לשלוח בקשה במייל / וואצאפ

להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם וכו', דהכוונה היא ולמה פתח בבראשית, א"כ מה היה צריך עוד לומר ומה טעם פתח בבראשית.

ולענ"ד יבואר הענין ע"פ מ"ש הרב חיד"א ז"ל בספר פתח עינים בגמרא דסנהדרין (דף מב.), וז"ל: כתב הרב לב אריה בכוונת הכתוב (שמות יב, ב) החודש הזה לכם ראש חדשים, ר"ל, תקחו לכם ראיה מן החודש הזה, שנתמעטה לבנה ע"י קטרוגה, כך אתם תראו להיות מהנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, ע"כ. וזה טעם שמצוה ראשונה שנצטוו ישראל היא החודש הזה לכם, כי יסוד מוסד הדת היא הענוה, והיינו טעמא דישאל מונין ללבנה, שיהא תמיד בין עינינו להיות מהנעלבים וכו', ע"כ. וכתב רש"י בחומש, על פסוק בראשית ברא וכו', בשביל ישראל שנקראו (ירמיה ב, ג) ראשית תבואתו, ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ואיתא בסנהדרין (דף לה.), ת"ר אדם נברא בערב שבת, ומפני מה, שאם תזווח דעתו עליו, אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית, ע"כ.

והשתא אתי שפיר מ"ש רש"י, והכי קאמר ר' יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה וכו', כלומר שהיא עיקר ויסוד לקיום התורה כולה, כי ממנה נקח ראיה להיות ענוים נעלבים ואין עולבים, וזהו טעם כעיקר שנצטוו בה ישראל תחילה כנ"ל, א"כ לפ"ז ממנה היה צריך להתחיל את התורה כדי ללמוד ממנה מדת הענוה וכו', ומה טעם פתח בבראשית, שפירושה, בשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו, ברא אלהים את השמים ואת הארץ כנ"ל, דלפ"ז יש לחוש שמא תזווח דעתם עליהם, ביודעם שבשבילם נבראו שמים וארץ ואז נפל יסוד קיום התורה והמצות ח"ו. ותיירץ, משום כח מעשיו דהיינו מעשה בראשית, הגיד לעמו וכו', דהשתא ע"י זה, אע"פ שפתח בבראשית שרומזת לומר בשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו, אין לחוש שמא תזווח דעתם עליהם, משום דכח מעשיו דהיינו מעשה בראשית מפורש יוצא שם דאדם נברא בערב שבת, מפני שאם תזווח דעתו עליו אומרים לו יתוש קדמך כנ"ל. וא"ת לא נכתוב לא ה"א ולא וי"ו, דהיינו לא יכתוב לא בראשית דהיינו בשביל ישראל וכו', ולא אדם נברא בערב שבת שאם תזווח וכו', אלא יתחיל מהחודש הזה וכו', לזה אמר לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם וכו', לכך נכתב כל מעשה בראשית, ודו"ק.

מתוך ספר כלי כסף.

דברי פתיחה

בשנת תשמ"ג (1983) הקמנו בס"ד את מכון בני יששכר, שמטרתו לגלות ולפרסם את כתבי רבותינו חכמי ספרד בכלל וחכמי ערוקו בפרט, באותה שעה עדיין לא ידענו לשער את גודל המשימה, כי המדה הראשונה של רבותינו הקדושים היתה מאז ומעולם, מדת הענוה והצניעות, ובקושי גילו לנו טפח מגדולתם וחכמתם.

בשנה זו, לאחר שלשים ושבע שנה, התגלה לנו אחד ומיוחד מרבותינו הנסתרים, שמעט מאד אנשים הכירו את מעלתו את חכמתו ואת גאונותו בתורה, הלא הוא רבי שלום אביחצירא זצוק"ל, נכדו של האביר יעקב זיע"א, שהיה רב קהלת קולומבשאר באלג'יריה בדור האחרון, ומשם גלה עם בני קהלתו לעיר מרסיי שבצרפת, ומשהגיע לשם סגר את עצמו בד' אמות של הלכה, יומם ולילה לא ישבות, והניח לנו ברכה מרובה, שנים עשר כרכים מלאים חידושים נפלאים בכל מקצועות התורה, פנינים מתוקים שעין לא ראתה ואוזן לא שמעה, וכולם מבוססים על פסוקים ומאמרי חז"ל בבקיות מדהימה.

ולאור בקשת רבים לאמר מי יראנו טוב, רחש לבנו דבר טוב, להפיץ בכל שבוע ושבוע מקצת מן האבנים הטובות והמרגליות, מבחר מגוון של חידושים בכמה מקצועות התורה, יראו ישרים וישמחו.

הרב מאיר אביטבול
 מייסד המכון ושלוחותיו

פרשת בראשית

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
 [א. א.]

כתב רש"י ז"ל, אמר ר' יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל, לסטים אתם שכבשתם ארצות ז' גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, עכ"ל.

ויש לדקדק אומרו ומה טעם פתח בבראשית, דלכאורה נראה שהוא אך למותר, שהרי כבר דקדק ואמר לא היה צריך

כ- 5500 עמודים של
 חידושי תורה פאורים
 בכל עקצועות התורה
 שלא שזפתם עין.

**מהרו והביאו את ברכת הצדיק
 רבי שלום אביחצירא זצ"ל אל בתיכם,
 להזמנות טל: 02-5372265
 מייל: sifria26@gmail.com
 www.wslibrary.net**

**מחיר מבצע
 ₪ 650**

הפטרת בראשית

יְשִׁימוּ לָהּ כְּבוֹד וְתִהְיֶה בְּאֵימֵי יַגִּידוּ. ה' פְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מְלַחְמֹת:

צריך לדעת אומרו ישימו לה' כבוד וכו', כלפי מי אמר כן, שהרי כבר אמר (לעיל פס' יא) ישאו מדבר ועריו וגו', א"כ כנגד מי אמר ישימו לה' כבוד וכו'.

ויובן הענין ע"פ מ"ש הרב חיד"א ז"ל בנחל שורק בהפטרות האזינו, על פסוק (שמואל ב' כב, ד) מהולל אקרא ה' וכו', וז"ל: אפשר לפרש כלפי יהושפט, שלא היה יוצא לדרוף אחר האויב, רק היה נותן זמירות והאויב נופל, וכן כתיב (דברי הימים ב' כ, כב) וּבָעֵת הִחֲלוּ כְרִנָּה וְתִהְיֶה ה' מְאָרְכִים עַל בְּנֵי עֲמוֹן מֵאֹבֵב וְהָרַשְׁעִיר הַבָּאִים לַיהוּדָה וַיִּגְנְפוּ. זהו שאמר בשירתו מהולל אקרא ה', ובהלולי ושירי, מאויבי אושע, עכ"ד.

זהו שאמר הכא ישימו לה' כבוד, כלומר ישימו ישראל לה' כבוד. והכבוד היינו ותהלתו באיים יגידו, וע"י התהלה, אז ה' כגבור יצא לתשועת ישראל, כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על אויביו יתגבר כנ"ל, ודו"ק.

מתוך ספר כלי כסף.

זהב התהלים

אֲשֵׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךַּ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִיַם לֹא יֵשֵׁב.

קושיית חז"ל ידועה, הלא היא בגמרא דעבודה זרה (דף יח:), וכי מאחר שלא הלך היכן עמד, ומאחר שלא עמד היכן ישב וכו', ע"ש.

ויש לבאר על פי אומרו ז"ל בויקרא רבה (סוף פרשת שמני), למה נמשלה מלכות אדום לחזיר, לומר לך מה חזיר בשעה שהוא רובץ מוציא טלפיו ואומר ראו שאני טהור, כך מלכות אדום מתגאה וחומסת וגוזלת ונראית כאילו מצעת בימה. מעשה בשלטון אחד שהיה הורג הגנבים והמנאפים והמכשפים, גחין ואמר לסנקליטיו שלשתן עשיתי בלילה אחד, ע"כ. ופירש המתנות כהונה, כאילו מצעת בימה, כאילו עשתה מטפחת ומצעתה על הבימה, כלומר מראה את עצמה כאילו צדקה הדין לאמתו. לסנקליטיו, שרים הממונים על ההריגה, ע"כ.

ואיתא בסנהדרין (דף קא:), ת"ר שרי שמן ושירי ביצים, מותרין לשאול בהן, מפני שמכזבין, ע"כ. פירש רש"י, שרי שמן ושירי ביצים, יש מעשה שדים ששואלין ע"י שמן, וקרי להו שרי שמן, ויש ששואלין בשפופרת של ביצה, וקרי להו שרי ביצים, ע"כ. וכתב הריב"ש ז"ל (סוף סימן צ"ב), ומה שאמרו שרי שמן מותרין מפני שמכזבין, לומר שאין להם השבעה, שהם משחקין בבני אדם ומכזבין בהם ללעוג, ע"כ. ותנן בסנהדרין (דף קיא:), כל זמן שהרשעים בעולם, חרון אף בעולם וכו'. ואיתמר עלה התם בגמרא, מאן רשעים, אמר רב יוסף גנבים, ע"כ.

זהו שאמר דוד המלך ע"ה אשרי האיש, דהיינו דיין ושופט, כענין (שמות ב, יד) מי שמך לאיש שר ושופט עלינו, וכמ"ש (במדבר יא, טז) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל וכו', אשר לא הלך בעצת רשעים כלומר בעצת דיינים גנבים, כדאמרינן מאן רשעים גנבים, כגון אותו שלטון שהיה הורג גנבים והוא עצמו היה גנב כנ"ל. ועוד ובדרך חטאים, דהיינו בגילוי עריות, כמ"ש (בראשית לט, ט) ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחסאתי לאלהים, זהו ובדרך חטאים כגון אותו שלטון שהיה הורג

מנאפים והוא עצמו היה נואף כנ"ל, לא עמד זה האיש הדיין, בדרך זה לעשות כמעשיהם. ועוד ובמושב לצים, כלומר ובמושב דיינים לצים, דהיינו מכשפים ששואלין בשרי שמן ושירי ביצים, שהם משחקין ומכזבין ולועגין בבני אדם, כגון אותו שלטון שהיה הורג מכשפים והוא עצמו היה מכשף כנ"ל, לא ישב זה האיש הדיין במושב דיינים כאלה, כי אם בתורת ה' חפצו וכו' שאסרה כל התועבות האלה ודו"ק. מתוך ספר זהב שבא.

דבר הלכה

מצוה על כל אדם שישא אשה בן י"ח, והמקדים לישא בן י"ג מצוה מן המובהר, אבל קודם י"ג לא ישא דהוי כזנות. [שור"ע אבה"ע סימן א' סעיף ג].

אתאן לענין מנהג דידן בתאפילאלת, שהיו משיאין בנים קטנים בני י"ב וי"ג שנה, כגון שהיו שני אחים, אחד בן י"ג או י"ד שנה, ואחד בן י"א או י"ב שנה, היו משיאין אותם שניהם בבת אחת, בחדא מחתא מחתינהו, מפני ההוצאות של הנישואים שגורמים כמה צרות רבות ורעות וכו'.

ולפי ענין מנהג דידן בתאפילאלת, שהאבות היו משיאין בנים קטנים בני י"א וי"ב שנים, עם בנות קטנות בנות ח' וט' שנים, והיו מברכים להם ברכות אירוסין ונישואין ע"י חופה וקידושין, צריך לעיין לענין ברכות אירוסין ונישואין, אם היה צריך לחזור ולברך כשיגדלו, או אין צריך.

הנה כתב הכנה"ג ז"ל בסימן זה (הגהות הטור אות ט) וז"ל: אסור לאדם להשיא בנו קטן. ואם השיאו הוה ליה ברכות של אירוסין ונישואין לבטלה. מוהר"ר בצלאל (סימן ד). אמר המאסף, ולפי דעתו צריך לחזור ולברך כשיגדלו. אבל הר"ם מטראני (ח"ב סימן צז) כתב, שאין צריך לחזור ולברך, עכ"ל. ולקמן (סימן לד בהגהות הטור אות ו) כתב, וז"ל: קטן פחות מבן י"ג שקידש או נשא, אם מברכין ברכות אירוסין ונישואין, ואם ברכו אם צריך לחזור ולקדש אחר אשר יגדל. נראה לי שזה תלוי במחלוקת הרמב"ם והרשב"א ז"ל, עם רש"י ותוספות והרא"ש ז"ל, דלדעת הרמב"ם (סוף פרק כא מהלכות איסורי ביאה), והרשב"א ז"ל (תשובה סימן תתן), שאסור להשיא אשה לקטן דהוי כזנות, הוא הדין דאין לברך ברכות אירוסין ונישואין, ואם בירך חוזר ומברך כשיגדל. וכן כתב מוהר"ר בצלאל ז"ל (תשובה סימן ב). ולדעת רש"י ותוספות והרא"ש ז"ל דאדרבה מצוה איכא, יכול לברך על קידושי קטן, ואינו צריך לחזור ולברך כשיגדל. וכן כתב הר"ם מטראני ז"ל (ח"ב סימן צז). אמנם לבי מגמגם אפילו לדעת רש"י והתוספות והרא"ש ז"ל כיון דבאותה שעה פטור מן המצוה ועדיין לא בא לידי חיוב מצוה, שמא אין לברך. אמר המאסף, מספקא לי שמא אין הספק הזה אלא בקטן שקידש קטנה, דשניהם לאו בני מצוה נינהו, אבל בקטן שקידש את הגדולה, שפיר דמי לברך, משום חיוב דידה, דאיהי נמי מוזהרת שלא להבעל בלא קידושין, ואדרבה אזהרת הפסוק בה קא משתעי, לא תהיה קדשה מבנות ישראל, וכי היכי דגדול שקידש את הקטנה, כיון דאיהו בר מצוה אע"פ שהיא לאו בת מצוה מברכין וכו', ע"כ.

הרי לדעת רש"י והתוספות והרא"ש דאיכא מצוה בנישואי קטן, א"כ ודאי יכול לברך ברכות אירוסין ונישואין, ואין צריך לחזור ולברך כשיגדל.

ועוד יש להביא ראיה על זה ממ"ש מר"ן ז"ל לקמן (סימן לו סעיף יד) קטנה שהלך אביה למדינת הים והשיאוה אחיה ואמה, הוה קידושין וכו'. וכתב הפתחי תשובה (ס"ק ח), עיין בתשובת הרדב"ז (ח"א סימן מה) שנשאל, ראובן ששידך בתו קטנה והלך למדינת הים ובאו אמה ואחיה

סדר לימוד לעילוי נשמת הנפטר
 חוברת מיוחדת לפי שם לחלוקה
 לכל המשתתפים בלימוד לשימוש נוח בכל אזורי שנתית
 להזמנות: 02-5372265

לעילוי נשמת
 A la memoire de
מכלוף ררדו בן יוכבד ז"ל
 נלב"ע י"ט מר חשוון תש"ס
 ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
 A la memoire de
Jacques Montefiore Cohen zal
יצחק בן זידה ז"ל
 ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
 A la memoire de
ELIE ABITBOL zal
et CLAUDE CHRIQUI zal
אליהו בן זוהרה ז"ל
חיים בן רובינה ז"ל
 ת.נ.צ.ב.ה.

תורת האדפו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

היינו דוקא לעני המחזור על הפתחים, אבל לעני שאינו מחזור על הפתחים, נותנין לו מתנה מרובה, דהיינו אשר יחסר לו, ע"ש.

זהו שאמר כפה פרשה לעני, כלומר שיעור מלוא כף אחת, דהיינו מתנה מועטת, נתנה לעני המחזור על הפתחים כנ"ל, וזהו כפה וכו', דהיינו כפה ממש, פרשה לעני המחזור על הפתחים, לתת לו מה שבתוך כפה, דהיינו מתנה מועטת כדאמרן, אבל וידיה, כלומר מלוא שתי ידיה דהיינו מתנה מרובה, שלחה ע"י אחר, לאביון, שאינו מחזור על הפתחים כנ"ל. זהו וידיה דהיינו שיעור מלוא שתי ידיה, שלחה לאביון שאינו בא אל פתח ביתה, ודו"ק. מתוך ספר זהב שבא.

דבר אגדה

מס' שבת דף י' ע"א

כל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית. וכתבו התוספות: דין אמת לאמיתו. לאפוקי דין מרומה.

ועיקרא דדינא דקאמר כל דיין וכו' נעשה שותף להקב"ה וכו', צריך טעמא, דמה ענין ושייכות יש לדיין שדן דין אמת וכו' עם ענין מעשה בראשית. ועוד צריך להבין את דברי התוספות.

ולענ"ד יש לומר דהנה בגמרא דבבבא בתרא (דף ח:) כתבו התוס' (ד"ה דין אמת לאמיתו), לאפוקי דין מרומה, אע"ג שהעדים מעדיין אותו, אין מחתכים אותו, כיון שיודעים שמשקרים, ע"כ. למדנו מכאן דצריך הדיין להשתדל ולחקור ולדרוש בבעלי דינים והעדים שלא יהיו משקרים בדבריהם כדי שיהא הדין דין אמת לאמיתו, ולא יהיה דין מרומה, אלא יהיה הכל מתוקן על הדין ועל האמת להתובע והנתבע, ולא יפסיד ולא יגרע ולא יוסף שום אחד מחלקו המגיע לו מן הדין ע"י חקירת ודרישת הדין בבעלי דינים והעדים.

וכתב רש"י בחומש על פסוק (בראשית א, א) בראשית ברא אלהים, ולא אמר ברא ה', שבתחילה עלה במחשבה לבראותו במדת הדין וראה שאין העולם מתקיים, והקדים מדת רחמים ושתפה למדת הדין, והיינו דכתיב ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים ע"כ.

למדנו מכאן ממעשה בראשית, דאע"פ שבתחילה עלה במחשבתו יתברך לברוא את העולם במדת הדין, כיון שראה שאין העולם מתקיים ע"י מדת הדין, הקדים מדת רחמים ושתפה למדת הדין, בשביל קיום העולם שמים וארץ וכל אשר בס מלאכים ובני אדם צדיקים בינונים ורשעים שיהיו מתקיימים ע"י מדת הרחמים.

והשתא לפ"ז אתי שפיר, והכי קאמר כל דיין שדן דין אמת לאמיתו, ע"י השתדלות חקירה ודרישה בדברי התובע והנתבע והעדים, כדי שיהיה הכל מתוקן על הדין ועל האמת להתובע והנתבע ולא יפסיד ולא יגרע ולא יוסף שום אחד מהם מחלקו המגיע לו על הדין ועל האמת כדאמרן, אז ע"ז מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, דמשום תיקון וקיום כל העולם כולו חזר והקדים מדת רחמים ושתפה למדת הדין, וכיון דמעשה הדיין שדן דין אמת, כענין מעשה בראשית וכדודי גינהו כדאמרן, לכן מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית ודו"ק.

מתוך ספר כף אחת.

להשיאה, אם יברכו הברכות. והשיב, לדעת השאלות ודאי לא תבעי לך, דכיון דהווי קדושין פשיטא שאין הברכות לבטלה, אלא אפילו לדעת האומרים שאינן קדושין כלל, מסתברא לי דמותר לברך לכתחילה ואין הברכות לבטלה וכו', ע"כ.

ולענין מאי דמספקא להכנה"ג שמא אין הספק הזה אלא בקטן שקידש קטנה וכו', יש לומר דהני מילי בקטן וקטנה שנישאו שלא ע"י אבותיהם, אבל אם נישאו ע"י אבותיהם, אין כאן ספק לענין הברכות, כמ"ש מר"ן ז"ל (סימן לו סעיף א), האב מקדש את בתו שלא לדעתה כל זמן שהיא קטנה וכו', ע"כ. ובשעת הקידושין מברכין ברכת אירוסין, כמ"ש מר"ן ז"ל (סימן לד ס"א), כל המקדש אשה, בין ע"י עצמו בין ע"י שליח, מברך וכו' אקב"ו על העריות ואסר לנו את הארוסות וכו', ע"כ. וכתב הרב פתחי תשובה (סימן מג ס"ק א), והרב בית חדש כתב לעיל (סימן א), דאב המשיא אשה לבנו קטן בן י"ב שנה הווי קדושין דרבנן וכו', ע"כ.

הרי לענין קטן וקטנה שנישאו ע"י אבותיהם, מברכין להם ברכות אירוסין ונישואין, ואינם ברכות לבטלה.

א"כ מכאן סמוכים לעד לעולם לענין מנהג תאפילאלת שהיו נוהגין האבות להשיא בניהם הקטנים לבנותיהן הקטנות והיו מברכין ברכות אירוסין ונישואין. והכל שריר ובריר.

מתוך ספר מליץ טוב

זהב משלי

כִּי־אֵת ה' מְהוֹנֵךְ וּמְרַאשִׁית כָּל תְּבוּאֹתָיִךְ. [ג. ט.]

כתב רש"י, כבד את ה' מהונך, אל תיקרי מהונך אלא מגרונך, ע"כ. וצריך לדעת אומרו אל תיקרי מהונך אלא מגרונך, באיזה דבר וענין נבחר הגרון יותר מן הממון.

ויובן ע"פ אומרים ז"ל בברכות (דף לב:): א"ר אלעזר, גדולה תפלה יותר מן הקרבנות, שנאמר (ישעיה א, יא) למה לי רוב זבחיכם, וכתוב ובפרישכם כפיתם, ע"כ. פירש רש"י, ובפרישכם כפיתם, אי לאו דגדולה תפלה, כיון דאמר למה לי רוב זבחיכם, למה לי ובפרישכם, הא אפילו זבחיכם לא ניחא ליה, ע"כ.

זהו שאמר כבד את ה' מהונך, כלומר כבד את ה' ע"י קרבן להקריב לפניו קרבנות מממונך, כמ"ש (תהלים נ, כג) זוכח תודה יכבדנני, ואם תאמר תינח בזמן שבית המקדש קיים, וידך משגת להקריב שור או כשב או עז, אבל בזמן שאין בית המקדש קיים, ואם דל הוא ואין ידו משגת ליתן צדקה במקום קרבן, מאי איכא למימר. לזה אמר אל תיקרי מהונך, דהיינו קרבן, אלא מגרונך, דהיינו תפלה, שהיא גדולה מן הקרבנות, שהיא בכל עת בין בזמן שבית המקדש קיים בין בזמן שאין בית המקדש קיים ודו"ק.

כִּפְּהַ פְּרִשָּׁה לְעֵנִי וַיְדִיחַ שְׁלֹחַהּ לְאַבְיּוֹן. [לא. כ.]

יש לדקדק מדוע גבי העני נקט כף אחת, פרשה, וגבי אביון נקט שתי ידיה שלחה.

ויובן ע"פ מה שכתב הרמב"ם ז"ל בפרק ז' מהלכות מתנות עניים (ה"ו), וז"ל, ועני המחזור על הפתחים אין נזקקין לו למתנה מרובה, אבל נותנין לו מתנה מועטת, ע"כ. הביאו רבינו הטור ביורה דעה (סימן ר"ן). וכתב הב"ח ז"ל, דהא דאין נותנין לו מתנה מרובה אלא מתנה מועטת,

ספר חשוב להדפסה

ספר קרית חנה דוד ב"כ
לרבי דוד כהן סקלי זצוק"ל
מדבדו וואהראן

לתרומות: קרן מורשת ספרד והמזרח ע"ר
בנק הפועלים סניף 695 חן 480790

התורם מעל 150 ₪
יקבל 2 הכרזים
מתנה

A la réussite de
להצלחה של
FRÉDÉRIC CHOCRON
דוד בן אסתר שוקרון הי"ו
Réussite dans toutes ses
entreprises

A la réussite de
להצלחה של
Maurice et Linda Chocron
משה בן סולטנה הי"ו
ואשתו לינדה אסתר בת זוהרה הי"ו
הצלחה בכל מעשה ידיהם
אושר כל הימים

